

Motion till riksdagen 2009/10:C466

av **Johan Linander och Staffan Danielsson (c)**

Namnlagen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändringar i namnlagen.

Motivering

Det kan på goda grunder ifrågasättas varför staten ska reglera vilka namn som föräldrar får döpa sina barn till, hur man får byta namn eller hur makar ingår namngemenskap. Den svenska namnlagen från 1982 bör därför ses över i syfte att förenkla så mycket som möjligt. Det finns dock anledning att t.ex. skydda immaterialrättsligt skyddade namn och släktnamn och därför bör det finnas kvar en namnlag.

När det gäller makars möjlighet att ta ett gemensamt mellannamn är dagens namnlag en ren klåfingrighet från statens sida. Idag förbjuds att båda tar den ena makens efternamn som gemensamt efternamn och den andra makens efternamn som gemensamt mellannamn. Varför?

Namnlagen är också uppbyggd utifrån att hela Sverige har samma namnkultur, men så är inte fallet. Enligt 13 § tredje punkten i namnlagen är det förbjudet att ta ett efternamn som är ett allmänt känt utländskt efternamn. Detta hindrar t.ex. en Hansson i Skåne att ändra till det gamla släktnamnet Hansen eftersom Hansen är ett allmänt känt utländskt efternamn. Att Skåne varit danskt fram till 1658 tar inte namnlagen hänsyn till.

Stockholm den 30 september 2009

Johan Linander (c)

Staffan Danielsson (c)